

1166

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lipca 2009 r.

w sprawie mocy obowiązującej Międzynarodowej Konwencji o uregulowaniu połowów wielorybów, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 2 grudnia 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 13 marca 2009 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Międzynarodową Konwencję u uregulowaniu połowów wielorybów, sporządzoną w Waszyngtonie dnia 2 grudnia 1946 r.

Zgodnie z art. X ust. 4 powyższej konwencji weszła ona w życie dnia 10 listopada 1948 r.

Zgodnie z art. X ust. 2 konwencji w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej weszła ona w życie dnia 17 kwietnia 2009 r.

1) Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami konwencji w podanych niżej datach:

Antigua i Barbuda	21 lipca 1982 r.
Republika Argentyńska	18 maja 1960 r.
Związek Australijski	10 listopada 1948 r.
Republika Austrii	20 maja 1994 r.
Królestwo Belgii	14 lipca 2004 r.
Belize ¹⁾	15 lipca 1982 r.
	17 czerwca 2003 r.
Republika Beninu	26 kwietnia 2002 r.
Federacyjna Republika Brazylii ²⁾	9 maja 1950 r.
	4 stycznia 1974 r.
Republika Chile	6 lipca 1979 r.
Chińska Republika Ludowa	24 września 1980 r.
Republika Chorwacji	10 stycznia 2007 r.
Republika Cypryjska	26 lutego 2007 r.
Republika Czeska	24 stycznia 2005 r.
Królestwo Danii	23 maja 1950 r.
Wspólnota Dominiki ³⁾	9 lipca 1981 r.
	18 czerwca 1992 r.

Republika Ekwadoru ⁴⁾	2 maja 1991 r.
	10 maja 2007 r.
Państwo Erytrea	10 października 2007 r.
Republika Estońska	7 stycznia 2009 r.
Republika Finlandii	23 lutego 1983 r.
Republika Francuska	3 grudnia 1948 r.
Republika Gabońska	8 maja 2002 r.
Republika Gambii	17 maja 2005 r.
Republika Grecka	16 maja 2007 r.
Grenada	7 kwietnia 1993 r.
Republika Gwatemali	16 maja 2006 r.
Republika Gwinei	21 czerwca 2000 r.
Republika Gwinei Bissau	29 maja 2007 r.
Królestwo Hiszpanii	6 lipca 1979 r.
Republika Indii	9 marca 1981 r.
Irlandia	2 stycznia 1985 r.
Republika Islandii ⁵⁾	10 listopada 1948 r.
	10 października 2002 r.
Państwo Izrael	7 czerwca 2006 r.
Japonia	21 kwietnia 1951 r.
Królestwo Kambodży	1 czerwca 2006 r.
Republika Kamerunu	14 czerwca 2005 r.
Republika Kenii	2 grudnia 1981 r.
Republika Kiribati	28 grudnia 2004 r.
Republika Konga	29 maja 2008 r.
Republika Korei	29 grudnia 1978 r.
Republika Kostaryki	24 lipca 1981 r.

¹⁾ Notą z dnia 30 grudnia 1987 r. Belize powiadomiło o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1988 r.

²⁾ Notą z dnia 27 grudnia 1965 r. Federacyjna Republika Brazylii powiadomiła o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1966 r.

³⁾ Notą z dnia 15 czerwca 1982 r. Wspólnota Dominiki powiadomiła o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1983 r.

⁴⁾ Notą z dnia 8 grudnia 1993 r. Republika Ekwadoru powiadomiła o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1994 r.

⁵⁾ Notą z dnia 27 grudnia 1991 r. Republika Islandii powiadomiła o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1992 r.

Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	22 maja 2007 r.	Republika Peru	18 czerwca 1979 r.
Republika Litewska	25 listopada 2008 r.	Republika Portugalska	14 maja 2002 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	10 czerwca 2005 r.	Republika Południowej Afryki	10 listopada 1948 r.
Republika Mali	17 sierpnia 2004 r.	Federacja Rosyjska	10 listopada 1948 r.
Królestwo Marokańskie	12 lutego 2001 r.	Rumunia	9 kwietnia 2008 r.
Islamska Republika Mauretańska	23 grudnia 2003 r.	Federacja Saint Kitts i Nevis	24 czerwca 1992 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	30 czerwca 1949 r.	Saint Lucia	29 czerwca 1981 r.
Księstwo Monako	15 marca 1982 r.	Republika San Marino	16 czerwca 2002 r.
Mongolia	16 maja 2002 r.	Saint Vincent i Grenadyny	22 lipca 1981 r.
Republika Nauru	15 czerwca 2005 r.	Republika Senegalu	15 lipca 1982 r.
Królestwo Niderlandów ^{6),7),8)}	10 listopada 1948 r. 4 maja 1962 r. 14 czerwca 1977 r.	Republika Słowacka	22 marca 2005 r.
Republika Federalna Niemiec	2 lipca 1982 r.	Republika Słowenii	20 września 2006 r.
Republika Nikaragui	5 czerwca 2003 r.	Stany Zjednoczone Ameryki	10 listopada 1948 r.
Królestwo Norwegii ⁹⁾	10 listopada 1948 r. 23 września 1960 r.	Republika Surinamu	1 lipca 2004 r.
Nowa Zelandia ¹⁰⁾	2 sierpnia 1949 r. 15 czerwca 1976 r.	Konfederacja Szwajcarska	29 maja 1980 r.
Sułtanat Omanu	15 lipca 1980 r.	Królestwo Szwecji ¹²⁾	28 stycznia 1949 r. 15 czerwca 1979 r.
Republika Palau	8 maja 2002 r.	Zjednoczona Republika Tanzanii	23 czerwca 2008 r.
Republika Panamy ¹¹⁾	10 listopada 1948 r. 12 czerwca 2001 r.	Republika Togijska	15 czerwca 2005 r.
		Tuvalu	30 czerwca 2004 r.
		Wschodnia Republika Urugwaju ¹³⁾	15 lipca 1981 r. 27 września 2007 r.
		Republika Węgierska	1 czerwca 2004 r.
		Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	10 listopada 1948 r.
		Republika Włoska	12 lutego 1998 r.
		Republika Wybrzeża Kości Słoniowej	8 lipca 2004 r.
		Republika Wysp Marshalla	1 czerwca 2006 r.
		Wyspy Salomona	10 maja 1993 r.

2) Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia podane niżej państwa złożyły następujące zastrzeżenia i oświadczenia:

⁶⁾ Notą z dnia 31 grudnia 1958 r. Królestwo Niderlandów poinformowało o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1959 r.; notą z dnia 24 grudnia 1969 r. Królestwo Niderlandów powiadomiło o wycofaniu, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1970 r.

⁷⁾ Nota w sprawie przystąpienia złożona przez Królestwo Niderlandów informuje, że konwencja będzie miała zastosowanie do Królestwa w Europie.

⁸⁾ Notą z dnia 16 lutego 1982 r. Królestwo Niderlandów powiadomiło, że konwencja stosuje się do Antyli Holenderskich i od dnia 1 stycznia 1986 r. do Aruby, jako oddzielnej jednostki.

⁹⁾ Notą z dnia 29 grudnia 1958 r. Królestwo Norwegii powiadomiło o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1959 r.

¹⁰⁾ Notą z dnia 1 października 1968 r. Nowa Zelandia poinformowała o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1969 r.

¹¹⁾ Notą z dnia 7 lutego 1979 r. Republika Panamy poinformowała o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1980 r.

¹²⁾ Notą z dnia 17 grudnia 1963 r. Królestwo Szwecji poinformowało o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1964 r.

¹³⁾ Notą z dnia 15 października 1990 r. Wschodnia Republika Urugwaju poinformowała o wycofaniu z konwencji, które stało się skuteczne z dniem 30 czerwca 1991 r.

Republika Argentynska¹⁴⁾

Argentine Republic

Zastrzeżenie:

„Wyraźnie stwierdza się, że jeżeli inna Umawiająca się Strona, zgodnie z postanowieniami artykułu I ustęp 2 i artykułu IX ustęp 1, 3, 4 przedmiotowej Konwencji oraz na podstawie artykułu 1 punkt b Planu stanowiącego załącznik do niniejszej Konwencji lub uzgodnionych zapisów, rozszerzy stosowanie Konwencji lub Planu na terytoria, które znajdują się pod suwerenną władzą Republiki Argentynskiej, takie jak Malwiny, Georgia Południowa, Sandwich Południowy, Brytyjskie Terytorium Antarktyczne, to takie rozszerzenie nie wywrze żadnego skutku prawnego.”

Reservation:

„Se deja expresa constancia de que si otra Parte Contratante, de acuerdo con los terminos del articulo 1, inciso 2 y el articulo IX, inciso 1, 3 y 4 de la Convencion referida; y el articulo 1º, punto b), del Reglamento adjunto a la misma, o disposiciones concordantes, extendiera la aplicacion de la Convencion o del Reglamento a territorios que pertenecen a la Soberania de la Republica Argentina tales como las isla Malvinas, islas Georgias del Sud, islas Sandwich del Sud y el Sector Antartico y el Sector Antartico Argentino, tal extension en nada afectara sus derechos.”

Republika Chile

Republic of Chile

Zastrzeżenie:

„Żadne z postanowień Konwencji nie może odziaływać ani ograniczyć suwerennych praw Republiki Chile do jej 200-milowej strefy morskiej.”

Reservation:

“None of the provisions of the Convention could affect or restrict the sovereign rights of Chile in its Maritime Zone of 200 miles.”

Chińska Republika Ludowa

People's Republic of China

Oświadczenie:

„Rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa za nielegalne i nieważne oraz bezcelowe uznanie zgłoszenia przystąpienia do powyższej Konwencji przez władze Tajwanu w imieniu Chińskiej Republiki Ludowej.”

Declaration:

“The Chinese Government declares illegal and null and void the recognition of and application to accede to the above Convention by the Taiwan authorities in the name of China.”

Republika Ekwadoru

Republic of Ecuador

Zastrzeżenie:

„Żadne z postanowień nie może dotyczyć lub uszczuplić suwerennych praw, które Republika Ekwadoru posiada, wykorzystywała i wykorzystuje ponad 200 milami morskimi morza terytorialnego, zarówno wyspiarskiego, jak i kontynentalnego.”

Reservation:

“None of its provisions may affect or diminish the sovereign rights which Ecuador holds, has exercised, and exercises over its 200 nautical mile territorial sea, both insular and continental.”

¹⁴⁾ a) Nota z dnia 12 sierpnia 1960 r. ambasadora Wielkiej Brytanii adresowana do Sekretarza Stanu o następującej treści: „Dokument ratyfikacyjny (Argentyny) zawiera oświadczenie, nazwane zastrzeżeniem, które odnosi się do Wysp Falklandzkich, używając nieprawidłowej nazwy „Wyspy Malwiny” i powołując się na rzekomo suwerenne prawo Argentyny do tych wysp i Falklandzkich Wysp Zależnych, włączając w to Georgię Południową i Sandwich Południowy. Ambasador Jej Królewskiej Mości został poproszony o poinformowanie rządu Stanów Zjednoczonych, aby powiadomił rządy wszystkich Stron o tym, że Wyspy Falklandzkie i Falklandzkie Wyspy Zależne są i pozostaną pod suwerenną władzą Jej Królewskiej Mości; i rząd Jej Królewskiej Mości nie uznał żądania Argentyny do jej władzy suwerennej nad jakkolwiek częścią tych terytoriów.”

b) Sekretarz Stanu poinformował ambasadora Argentyny notą z dnia 14 września 1960 r. następującej treści: „Mój rząd pragnie zwrócić uwagę, jak to uczynił ostatnio, że nie akceptuje żadnych żądań w sprawie uznania suwerenności nad terytorium Antarktydy i zastrzega sobie wszelkie prawa Stanów Zjednoczonych do tego terenu.”

c) Nawiązując do opinii zawartej w nocy ambasadora Wielkiej Brytanii z dnia 12 sierpnia 1960 r. skierowanej do Sekretarza Stanu Stanów Zjednoczonych Ameryki poinformował Chargé d’Affaires ad interim Wielkiej Brytanii notą z dnia 6 października 1960 r. następującej treści: „Jakkolwiek jest to zrozumiałe, że rząd Wielkiej Brytanii uważa Falklandzkie Wyspy Zależne za część Antarktydy, Sekretarz Stanu pragnie zwrócić uwagę, jak jego rząd wcześniej to uczynił, że rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki nie uznaje żądań suwerenności w stosunku do terytorium Antarktydy i Stany Zjednoczone Ameryki zastrzegają sobie wszelkie prawa do tego terytorium.”

Republika Islandii^{15),16)}

Republika Islandii w dniu 10 października 2002 r. złożyła dokument przystąpienia do konwencji, który zawiera zastrzeżenie do ustępu 10 litera e Planu identyczne do zastrzeżenia, jakie Republika Islandii włączyła do dokumentów przystąpienia do konwencji składanych dnia 8 czerwca 2001 r. i dnia 14 maja 2002 r.

Zastrzeżenie:

„Niezależnie od tego rząd Republiki Islandii nie zezwoli na prowadzenie przed rokiem 2006 przez islandzkie statki wielorybnictwa w celach komercyjnych, a później nie zezwoli na takie wielorybnictwo, dopóki nie zostanie osiągnięty postęp w negocjacjach Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej na temat Poprawionego Planu Gospodarki. Jednakże nie ma to zastosowania do przypadku tak zwanego moratorium na wielorybnictwo w celach komercyjnych, zawartego w ustępie 10 (e) Planu, jeżeli nie zostanie ono zniesione w rozsądnym czasie po zakończeniu Poprawionego Planu Gospodarki.

Wielorybnictwo w celach komercyjnych nie będzie w żadnych okolicznościach dozwolone bez mocnych naukowych podstaw oraz skutecznego programu gospodarowania i egzekucji.”

Królestwo Norwegii

Oświadczenie:

„Dalsze uczestniczenie rządu Norwegii w Konwencji jest uzależnione od wypełnienia następujących warunków: 1) Rząd Królestwa Niderlandów przystąpi do Konwencji, 2) Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dotrzyma zobowiązania z listopada 1958 r. w sprawie limitu połowowego części udziału ekspedycji radzieckiej ustanowionego przez Międzynarodową Komisję Wielorybniczą na 20 procent rocznie w okresie siedmioletnim, 3) porozumienie w sprawie podziału pozostałych 80 procent pomiędzy Norwegię, Japonię, Królestwo Niderlandów i Zjednoczone Królestwo zostanie osiągnięte w rozsądnym terminie. Rząd Norwegii równocześnie chciałby podkreślić ogromną ważność osiągnięcia porozumienia między krajami zaangażowanymi w Pe-

Republic of Iceland

On October 10, 2002, Iceland deposited another instrument of adherence to the Whaling Convention which contains a reservation to paragraph 10 (e) of the Convention's Schedule identical to the reservation Iceland had included in the instruments of adherence to the Convention it deposited on June 8, 2001 and May 14, 2002.

Reservation:

“Notwithstanding this, the Government of Iceland will not authorize whaling for commercial purposes by Icelandic vessels before 2006 and, thereafter, will not authorize such whaling while progress is being made in negotiations within the International Whaling Commission on the Revised Management Scheme. This does not apply, however, in case of the so-called moratorium on whaling for commercial purposes, contained in paragraph 10 (e) of the Schedule, not being lifted within reasonable time after the completion of the Revised Management Scheme.

Under no circumstances will whaling for commercial purposes be authorized without a sound scientific basis and an effective management and enforcement scheme.”

Kingdom of Norway

Declaration:

“The continued adherence of the Norwegian Government to the Convention is dependent upon the following conditions being fulfilled: 1) that the Government of the Netherlands adheres to the Convention, 2) that the Government of the Union of Soviet Socialist Republics maintains its pledge of November 1958 to limit the catch of the Soviet expeditions' share of the total quota established by the International Whaling Commission to 20 percent annually for a seven year period, 3) that an agreement is reached within reasonable time on the division of the remaining 80 percent of the total quota between Norway, Japan, the Netherlands and the United Kingdom. The Norwegian Government at the same time wishes to emphasize the vital importance of reaching an agree-

¹⁵⁾ Niżej wymienione państwa złożyły sprzeciw do zastrzeżenia zawartego w dokumencie przystąpienia do konwencji przez Republikę Islandii złożonego dnia 10 października 2002 r.: Republika Argentyńska, Związek Australijski, Federacyjna Republika Brazylii, Republika Chile, Republika Finlandii, Republika Francuska, Królestwo Hiszpanii, Meksykańskie Stany Zjednoczone, Księstwo Monako, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Nowa Zelandia, Republika Peru, Republika Portugalska, Republika San Marino, Stany Zjednoczone Ameryki, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Włoska.

¹⁶⁾ Notą z dnia 23 marca 2003 r. Ambasada Królestwa Norwegii zakomunikowała stanowisko rządu Norwegii w sprawie członkostwa Islandii w Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej: „Rząd Norwegii stoi na stanowisku, że odpowiednie organy Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej (IWC) podjęły decyzję w związku z przystąpieniem Islandii do IWC, która jest obowiązująca dla wszystkich członków IWC, i zgodnie z regułą art. 20 ust. 3 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z dnia 23 maja 1969 r. decyzja podjęta na 5 Specjalnym Spotkaniu IWC z dnia 14 października 2002 r. o zaakceptowaniu przystąpienia Islandii zobowiązuje wszystkich członków IWC do pełnego uznania Islandii jako członka IWC ze wszystkimi zastrzeżeniami, jakie zostały wniesione, i Norwegia uzna wszelkie sprzeciwy od tej decyzji jako niemające skutków prawnych. Rząd Norwegii podejmie działania w związku ze wspomnianą decyzją i sprzeciwi się usiłowaniom kwestionowania jej legalności.”

lagiczny Połów Wielorybów w wodach arktycznych, działających w Międzynarodowym Systemie Inspekcji w celu przestrzegania regulacji nakreślonych przez Międzynarodową Komisję Wielorybniczą.”

ment between the countries engaged in Pelagic Whaling in Antarctic Waters on an International Inspection System for the observance of the regulations drawn up by the International Whaling Commission.”

Republika Peru¹⁷⁾

Republic of Peru

Oświadczenie:

„Nie może być to interpretowane jako krzywdzące lub ograniczające, że Republika Peru sprawuje suwerenność i jurysdykcję poza granicę dwustu mil wybrzeża.”

Declaration:

“This cannot be interpreted as detrimental to or restrictive of the sovereignty and jurisdiction which Peru exercises up to a limit of two hundred miles off its coast.”

Minister Spraw Zagranicznych: *R. Sikorski*

-
- ¹⁷⁾ a) Notą z dnia 27 maja 1983 r. ambasador Republiki Federalnej Niemiec złożył formalny sprzeciw w sprawie oświadczenia Republiki Peru z dnia 18 czerwca 1979 r. złożonego podczas ratyfikacji.
b) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej notą z dnia 1 marca 1984 r. ambasadora brytyjskiego oświadczył, co następuje: „stwierdza się, że oświadczenie rządu Republiki Peru, że Republika Peru sprawuje nieograniczoną suwerenność i jurysdykcję poza granicę dwustu mil wybrzeża nie znajduje uznania w prawie międzynarodowym.”